

סוף סוף הם הקובעים מי ראוי להתישב ב" כפרם.

עוד בימים הראשונים לבואו של דניאל ל" מקום מגוריו החדש נרמו לו כי הוא אינו רצוי במקום. "הינו קמים בחמש לצאת ל" עבודה", מספר הוא בפה חסר שיניים, "פעם התנפל עלינו כלב ונשך את אהרון בני בן ה-13. שאלתי של מי הכלב אמרו של המזכיר (איש מפא"י אהרון עוזן). הלכתי למזכיר אמרתי לו: למה לא תשמור הכלב? ענה לי: יככה אני רוצה, מי אמר לך לבא הנה?"

האדמה מלאה כסף. האמתלה הרשי מית לגרושו של דניאל מן הכפר נמצאה כי עבור זמן קצר. משפחת עריש קבלה 40 ל"י רות לחודש לכלכלת שמונה נפשות. מלבד פרי אדמתו נתן דניאל למושב את השכר ש הרויחו שני בניו בעבודת חוק. פעם כשהיה דניאל במצוקה כספית לקח לעצמו את משי כורת בניו, במקום למסרה למזכירות. כעבור יום החליטו מזכירי הכפר כי דניאל עריש יסולק מן המושב.

למחרת הורידו המזכירים את קווי המים של עריש, ניתקו את החשמל לביתו.

בצרכניה סרבו למכור לו מוונות, המרפאה

מוחרי דניאל עריש
"מי אמר לך לבוא הנה?"

סרכה לספל בבניו, למרות היותם חברי קופת חולים.

היבול בשדה נבל מחוסר מים, ששת אלפים לירות הלכו לטמיון. הבנים גורשו מעבודתם, נאלצו לעבוד במושב שכן הפרות לא נלקחו למרעה, התכלכלו על חציר בלבד.

אני אוהב חירות. אף על פי כן לא יכלו לו לדניאל, באמצעים אלה, נאלצו לנקוט באמצעים אחרים. יום אחד התלונן שכן, כי מלולו נגנבו שתי תרנגולות, וכי הוא חושד כי דניאל גנבם. מאחר שהשכן לא הצליח ל" זהות את עופותיו בין מאתיים התרנגולות בלולו של עריש, הוחלט כי האחרון יפתח את הלול ואילו העופות שיעברו לחצר השכן. שייכות לו. כשנפתח הלול במעמד כל אנשי המושב, עברו כל מאתיים העופות לחצר ה" שכן.

השבוע החליט דניאל כי עליו לשים קץ ל" כצב הקיים: "הם אמרו לי: אם תעזוב את תנועת החרות יהיה לך טוב. אבל אני אוהב חירות, עוד מטוגנים, לא יכול לעזוב;" הוא בחר בדרך אחרת: הגיש תביעת פיזיונים על כך עשרת אלפים לירות נגד הסוכנות ה" יהודית ונגד מושב גילת.

דרכי אדם
אבנא אליאס מאת

פעמוני כנסייה פילחו את דממת בין הער" ביים בכפר המרוני גוש-תלם. לשואלים נ" תנה תשובה קצרה: אבנא אליאס מאת.* אליאס סוסאן, כומרה הישיר (88) של העדה המרונית, ובן הכפר בריעם, היה רועם הנאמן של 2000 נפש, מהם 1100 מרוכזים בגוש-תלם (ג'יש). והשאר בעכו, חיפה, יפו ונצרת.

* בערבית: אבינו אליאס מת.

עתונות

קול מן הקבר

"אם האיש הזה ימות, יצטרכו להרוג את פיו לחוד!" אמר פעם אוטו פון-ביסמארק על אחד ממתנגדיו. השבוע אפשר היה להש" תמש בפסוק זה, בתיקון קל, לגבי הנהרון ההרוג של מפא"י, הדוד: "אחרי שמת, היה צורך להרוג את שקריו לחוד!"

אחד השקרים נגע לאלהיו אלישר, העסקן הספרדי הירושלמי: הדוד האשים אותו, בין השאר, בהוצאת כספיו של עובדו דתי לצורכי תעמולה מפלגתית. השבוע, במודעה שכורה בעתון דבר, השמיע הדוד את קולו מן ה" קבר: "התברר לנו כי טעינו בכתבה הנ"ל... על כך הגנו מצטערים ומבקשים סליחה ה" נפגעים... נכשלונו במסירת דברים בלתי-נכ" ניכ... לא זאת היתה כוונתנו."

כל זה היה נכון — מלבד המלים האח" רונות.

סוסים גמורים

שלום ידידיה, עתונאי שקט המרכיב משק" פיים חסרי-מסגרת, כבר גמר כמה סוסים עתונאיים. כעורך עתון-הערב של הארץ, יום יום, נכת בקבורת עתון זה. הוא העביר את אוכפו לעתון חדש, השבועון חיי שעה, אותו יסד בשותפות עם מזכיר-כרטיסים ידוע בתל-אביב.

תחילה התחרה חיי שעה, בהצלחה מסו" יימת, בעתון הנשים של ידיעות אחרונות, לאשה, הגיע לתפוצה של 6000 טפסים. אולם מאז יורה התפוצה בתמורה לחצי. הסוס נש" בכבודות, היה זקוק לזריקת מרץ.

רכש חושי ופרשיו. זריקה זו באה במפתיע. בחיפה התלקחה המערכה הגדולה נגד משטרו של אבא חושי, שכראשה עמד העולם הזה. חושי הבין שגם הוא זקוק לש" בוועון, עשה עסק חשאי עם שבועון הנשים. חיי שעה הקדיש את מיטב עמודיו לגדו" לתו, תבונתי, טובלבו, אימקדווחו, מסירו" תו, חוכמתו ותפארתו של הבודן החיפאי הדגול. תמורת זה רכש אבא חושי כמה אלפי טפסים בכל שבוע, חילק אותם חינם לפועלי בתי-החרושת החיפאיים, למורת-רוח חבריו במפלגה, שעיקמו את האף.

הבחירות נגמרו, הסוס לא היה עוד דרוש לפרש החיפאי. אולם נראה שהתחייבויות של מפא"י כלפי עורך חיי שעה לא נפרעו עדיין. כשהוברר לידידיה כי שבועונו גוסס מחוסר תפוצה ועומד לשכוח חיים לכל חי, הציעה לו מפא"י את תפקיד סגן-העורך בהדור.

אילם הפעם מת הסוס עוד לפני שהספיק ידידיה להכניס את רגלו לארכוף.

סוס חדש. המוצא האידיאלי נמצא החו" דש. מפא"י החליטה להוציא עתון-ערב חדש, שיופיע בשעה שש בכל ערב, בה אין שום התחרות. הערבון יתעטף באיטלה של עתון בלתי-תלוי. העורך שלו יהיה שלום ידידיה, ששבועונו יפסיק את הופעתו באותו מועד, אחרי שהחליף בחורש האחרון כמה פעמים את בעליו.

אנשי דבר רצו לצרף אליו את חיים גליק" שטיין, מזכיר מערכת דבר שספג בשעתו את מהלומותיו של העורך חיים שורר (העו" לס הזה 938). אולם גליקשטיין, שחשש שזוהי תחבולה לסלקו מדבר, סירב באדיבות. יתכן גם שלא האמין ביותר בסוסים חדשים.

התישבות

חרם על עריש

בשדרת הבתים אדומיה-נג של מושב גי" לת, המוקפים שדות מוריקים ומשקי עזר מ" טופחים, בולט רק בית מוזנח אחד, ביתו של דניאל עריש (56). עוד לפני שנה היה משקו של דניאל עריש המפותח ביותר בכל המושב. "אין חקלאי יותר טוב ממנו", מעידים שכניו. כדי להצליח במושב עובדים לא מספיק כי נראה להיות חקלאי טוב בלבד, צריך להש" תיך גם למפלגה הנכונה, וזאת לא עשה דני" אל.

לאחר שלש שנות התנוונות במעברת כפר סבא, שם מתה אשתו מדלקת ריאות שחלתה בה באוהל רקוב, שלחה הסוכנות את דניאל עם שלוש בנותיו וארבעת בניו, כולם מבר" גרים ובריאים, להתיישב בגילת. מזכירי ה" מושב לא התחשבו ביותר בהמלצת הסוכנות,

רק ביקור אחד אצל האפנה בקואה

טובה קר

מרים מינינגר

תל-אביב, רחוב פינסקר 6, עלייד קפה, "נוגה"

יוכיח לך, כי בשום מקום לא תקני טוב יותר או זול יותר. מרים מינינגר וטובה קר הכינו עבורך מעילים, הליפות ושמלות יפות ביותר. ועכשיו במחירי סוף העונה!

אזרח
אמר לך לכותק!

דרוש זיכוי של 45 ל"י מתשלום מס הכנסה בעד כל אחד משני הילדים הראשונים, 60 ל"י בעד הילד השלישי ו-80 ל"י עבור כל ילד נוסף (כן ירבו).

הוצאת "אלקנה"
"ספרית, ברמזי" לנוער
הופיעה מהדורה שניה של הספר

גי'נוגי הסיר
מאת
אבנר כרמלי

הסיפור המתאר את מבצעה של הג'י'נוגי הנודע ואחיו, כימי מלחמת השחרור.

★

ההפצה הראשית:
א. זליקוביץ, מואה 6, תל-אביב.

הפתעה

מחירים מוזלים סנסאציוניים!
הגברת האלגנטית קונה רק בחנות החדשה להלבשה מובחרת

דנון
תל-אביב, רחוב נחלת בנימין 51

מבחר עשיר של מעילי חורף ומעילים קצרים בדוגמאות החדשות ביותר. שמלות, חלצות וחצאיות בזול.

היש לך דמיון?
תן שם קולע!

מחזבר - שור

החברה הראשונה והותיקה ביותר בארצנו בייצור הגלידה והשלוגונים, הגדילה וחדשה מפעלה בציוד מודרני ומשוכלל ופותחת בייצור גלידות ושלוגונים מהאיכות המעולה ביותר! לפי ההישגים החדשים בעולם!

מצא שם לשלגון

שעליו יתענגו בקרוב רבבות אזרחי המדינה.

150 ל"י

פרס למציע השם הקולע

הצעות תתקבלנה עד יום 22 לינואר 1956. הכתובת למשלוח ההצעות: בי"ח מחובר-שור, גבעתי-הרצל 105, ת. ד. 1836 תל-אביב. ועדת השופטים: המשורר י. רטוש, א. גוזמן — המזכיר הכללי של התאחדות הסוחרים, א. ניניו — שחקן "הבימה".